

วันที่ ๒๐ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

หน้าที่ [๑ / ๖]

การพิจารณาปรับปรุงจำนวนวันหยุดราชการ (นร ๐๕๐๔/ว ๓๘)

ที่ นร ๐๕๐๔/ว ๓๘

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗

เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงจำนวนวันหยุดราชการ

เรียน รองนายกรัฐมนตรี กระทรวง กรม

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร ๐๑๐๘/๒๖๔๓๑
ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๖

ด้วยสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้เสนอเรื่อง การพิจารณาปรับปรุงจำนวน
วันหยุดราชการ มาเพื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณา ความละเอียดปรากฏตามสำเนาหนังสือที่ส่งมาด้วย

คณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี ครั้งที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย ฯ) ซึ่งมี
รองนายกรัฐมนตรี (นายวิชาญ เครืองาม) เป็นประธานกรรมการ ได้พิจารณาเรื่องดังกล่าวแล้ว
มีประเด็นอภิปรายและมติ ดังนี้

ประเด็นอภิปราย

๑. ปัจจุบันวันหยุดราชการของไทยอาจแบ่งได้เป็น ๔ ประเภท คือ

๑.๑ วันหยุดราชการประจำปีปกติ คือ วันเสาร์ และวันอาทิตย์

๑.๒ วันหยุดราชการประจำปีส่วนใหญ่จะเป็นวันสำคัญทางชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
ซึ่งรัฐบาลจะประกาศให้ทราบล่วงหน้าโดยจะต้องผ่านความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีก่อน

๑.๓ วันหยุดราชการพิเศษ ซึ่งคณะรัฐมนตรีจะพิจารณาให้หยุดเป็นคราว ๆ ไป
เช่น วันหยุดไมตรีการประชุม Apec เป็นต้น

๑.๔ วันหยุดพิเศษ เดิมทางราชการกำหนดให้มีวันหยุดพิเศษ ต่อมาคณะรัฐมนตรี
มีมติเมื่อวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๓๗ ให้ยกเลิกการหยุดชดเชยวันหยุดราชการประจำปีซึ่งตรงกับวันเสาร์
หรือวันอาทิตย์ จนถึงปัจจุบันคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ที่ให้ถือเป็น
หลักการว่า กรณีวันหยุดราชการประจำปีวันใดตรงกับวันหยุดราชการประจำปีปกติให้เลื่อนวันหยุด
ราชการประจำปีวันนั้นไปหยุดในวันทำการถัดไป โดยให้หยุดชดเชยได้ไม่เกิน ๑ วัน

๒. วันหยุดราชการประจำปีปกติ คือ วันเสาร์และวันอาทิตย์ เป็นวันหยุดที่เป็นสากล
ที่นานาชาติถือปฏิบัติซึ่งเห็นว่าเหมาะสมแล้ว จึงสมควรให้คงวันหยุดราชการประจำปีปกติไว้ตามเดิม

/๓. ...

การพิจารณาปรับปรุงจำนวนวันหยุดราชการ (นร ๐๕๐๔/ว ๓๘)

- ๒ -

๓. วันหยุดราชการประจำปี ปัจจุบันมีกำหนดไว้จำนวน ๑๖ วัน เช่น วันขึ้นปีใหม่ วันสงกรานต์ วันวิสาขบูชา หรือวันปิยมหาราช เป็นต้น ซึ่งล้วนเป็นวันสำคัญแห่งชาติ ศาสนา และ พระมหากษัตริย์ และเป็นวันที่มีความสำคัญแห่งวิถีชีวิตเพื่อให้ครอบครัวได้มีโอกาสทำกิจกรรมร่วมกัน ซึ่งในต่างประเทศได้มีกำหนดวันหยุดประเภทนี้ไว้เช่นกัน โดยมีวันหยุดในระหว่าง ๑๕ - ๑๘ วัน ตามสภาพและภาระของประชาชนนั้น ๆ และเมื่อเทียบกับจำนวนวันหยุดประจำปีของไทยไม่แตกต่างกัน ความเหมาะสมและหากพิจารณาตลอดทั้งอาจลดลงได้เพียง ๑ หรือ ๒ วัน ซึ่งก็จะไม่มีผลต่อการ ปฏิบัติราชการแต่อย่างใด ประกอบกับการที่ในบางครั้งวันหยุดราชการประจำปีมีติดต่อกันหลายวัน จะมีความจำเป็นที่จะต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เกี่ยวข้อง อันเป็นการกระจายรายได้และสร้างความเจริญทางเศรษฐกิจ ลงสู่ชนบทได้ดียิ่งขึ้น จึงสมควรให้ลดวันหยุดราชการประจำปีไว้ตามเดิม

๔. วันหยุดชดเชยวันหยุดราชการประจำปีซึ่งตรงกับวันเสาร์และวันอาทิตย์ คณะรัฐมนตรี ได้มีมติเมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ให้มีมติเป็นหลักการว่า กรณีวันหยุดราชการประจำปีวันใด ตรงกับวันหยุดราชการประจำปีก็พิจารณาให้เลื่อนวันหยุดราชการประจำปีวันนั้นไปหยุดในวันถัดไปได้ โดยให้หยุดชดเชยได้ไม่เกิน ๑ วัน ไม่ได้เป็นกรณีเดียวกับวันหยุดราชการแต่อย่างใด เพราะในวันดังกล่าว เป็นวันหยุดอยู่แล้วหากไม่ตรงกับวันเสาร์และวันอาทิตย์ ซึ่งหากนับจำนวนปีรอบที่ตรงกับกรณีวันหยุด ประจำปีไม่ตรงกับวันเสาร์อาทิตย์แล้ว จะเห็นได้ว่าวันหยุดจะมีติดต่อกันทั้งปีหรือติดต่อกับวันหยุดชดเชย ตามกฎหมายว่าด้วยแรงงานด้วย แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและในบางโอกาสเพื่อให้ ราชการการต้องหยุดปฏิบัติงานติดต่อกันชวามากเกินไป อันอาจจะส่งผลกระทบต่อภารกิจให้บริการประชาชน คณะรัฐมนตรีพิจารณาประกาศให้ลดวันหยุดชดเชยหรือเปลี่ยนวันหยุดชดเชยตามความเหมาะสม เป็นครั้งคราวไป

๕. มาตรการที่ให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐเข้มงวดกวดขันการ ลาพักผ่อนและถึงวันหยุดราชการประจำปีมีสาระ วันหยุดชดเชยและวันหยุดราชการประจำปี เพื่อให้มี วันหยุดยาวโดยไม่มีเหตุผลอันสมควรและให้ถือว่าผู้ใดเป็นผู้ไม่ตั้งใจปฏิบัติงานที่ราชการ อาจเป็น ผลเสียและไม่เป็นธรรมต่อผู้ที่ตั้งใจปฏิบัติงานที่ราชการ เพราะในบางโอกาสสภาพประเทศใช้ช่วงเวลา วันหยุดยาวเพื่อพักผ่อนในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นครั้งคราวโดยมิได้เป็นภาวะหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงาน แต่สำหรับผู้ที่ไม่ตั้งใจปฏิบัติงานจะหาโอกาสลาหยุดในช่วงเวลาวันหยุดยาววัน ผู้บังคับบัญชาที่มี อำนาจอนุญาตการลาที่มีอำนาจพิจารณาใช้ดุลยพินิจตามความเหมาะสมจำเป็น หากเห็นว่าไม่สมควรให้ลา ก็มิอำนาจไม่อนุญาตได้ และกรณีที่เป็นกรณีไม่ตั้งใจปฏิบัติงานที่ราชการส่วนนี้จะได้มีการทบทวน จึงจะไม่สมควรให้กำหนดมาตรการดังกล่าว แต่ควรให้ผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจบังคับบัญชาใช้ดุลยพินิจ ตามความเหมาะสมและจำเป็นโดยไม่ให้เกิดความเสียหายจะเหมาะสมกว่า

/มสคต.กรมการ ...

มติคณะกรรมาธิการ
เห็นควร

๑. ให้กระทรวงสาธารณสุขประชาสัมพันธ์และวันหยุดราชการประจำปีดังกล่าวเป็นข้อยกเว้นปัจจุบัน

๒. วันหยุดพิเศษวันหยุดราชการประจำปีนั้น เห็นควรให้ถือปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี
เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔ ต่อไป โดยให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาประกาศกำหนดไว้ในวันหยุดพิเศษ
หรือเปลี่ยนวันหยุดพิเศษได้ตามความเหมาะสม

๓. โฉมตราของข้าราชการ พนักงาน หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงก่อนและหลังวันหยุด
พิเศษให้มีวันหยุดต่อเนื่องให้ผู้บังคับบัญชาให้ดูดยกเว้นตามความเหมาะสมและจำเป็นที่จะอนุญาตให้ทำได้
ทั้งนี้ ต้องไม่ให้เสียผลกระทบต่อการทำงาน และหากผู้ใดมีพฤติการณ์เป็นการหลีกเลี่ยงหรือไม่ตั้งใจ
ปฏิบัติงานทำให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาการดำเนินการทางวินัยตามควรแก่กรณี

คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ อนุมัติความเห็นคณะกรรมการ
กฤษฎีกาเรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี คณะที่ ๗ (ฝ่ายกฎหมาย ฯ)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และขอได้โปรดแจ้งให้ทั่วพวงในสังกัดทราบและถือปฏิบัติ
ต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายแพทย์ศักดิ์ สุวรงค์)

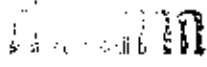
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักบริหารการประชุมคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๐๐ ต่อ ๓๒๙

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๕๐๖๕

๗๓_1_๐๓

บันทึกข้อควร

ส่วนราชการ : สำนักงบประมาณ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ศาลากลางไทย, ๑๒๓๔๕๖๗๘๙๐

ທີ່ ນະ.໑໐໐໕/ ໑໙໙໕ ວັນທີ ໓ ພຶສະພາ ໒໕໔໖

เรื่อง การพิจารณาปรับ/ลงโทษนักเรียน违纪

เขียน รกขณาภรณ์ฐภานตธี (นางวิมลนุ เครื่องงาม)

6. 1304111

๑.๓ คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๔๖ มอบหมายให้ รองนายกรัฐมนตรี (นายวิมุตย เกื้อพาน) รับผิดชอบร่วมกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องศึกษาพิจารณา ความเหมาะสมตามใบกำหนดว่า จำนวนวันหยุดราชการในรอบปีที่กำหนดไว้ จำนวน ๑๒๐ วันนั้น สมควรที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่ออกจำนวนวันหยุดราชการลงจากเดิมหรือไม่ อย่างไร เพราะ ขณะนี้ภาคราชการจะต้องพัฒนา และควรมีระยะเวลาการปฏิบัติราชการมากยิ่งขึ้น เพื่อให้การปฏิบัติงาน ง่ายขึ้น และการพัฒนาประเทศด้วยรวดเร็วตามวิสัยทัศน์ และก้าวความทัน กระแสโลกที่เปลี่ยนไปอย่างรวดเร็ว

[illegible]

๒. การประเมินผล

๒๒.๓ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้หารือร่วมกับผู้แทนกระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม และ สำนักเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๔๖ เพื่อบริหารงานร่วมกันในเบื้องต้นเกี่ยวกับการลดจำนวนวันหยุดราชการในรอบปี ก่อนนำเสนอเพื่อพิจารณาตามข้อ ๒๒.๒

๒.๒ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้เชิญผู้แทนกระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี สำนักงาน ก.พ. สำนักงานราชบัณฑิตยสภา สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ กรมการศาสนา ดำเนินการ- คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงมหาดไทย และสมาคมข้าราชการพลเรือนแห่งประเทศไทย มาร่วมพิจารณาผลจำนวนวันหยุดราชการในรอบปีตามข้อ ๑.๑ เมื่อวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๔๖ โดยนำความเห็นตามข้อ ๒.๑ มาประกอบการพิจารณาด้วย

ที่ นร ๐๑๐๕/๒๖๕ ศ.๑

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๑๐๐

๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

เรื่อง การพิจารณาปรับปรุงจำนวนวันหยุดราชการ

เรียน นายกรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ส่วนที่สุท ที่ นร ๐๕๐๓/๓๒๕๖๔

วันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๖

ซึ่งได้ส่งมาด้วย ลำเนาหนังสือสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ส่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๕/๓๒๕๖๔
ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๖

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๖ ได้มีมติมอบหมายให้รองนายกรัฐมนตรี (นายวิญญู เกียรติงาม) รับผิดชอบร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาความเหมาะสมในการที่จะปรับปรุงจำนวนวันหยุดราชการในหนึ่งรอบปีที่กำหนดไว้จำนวน ๑๒๐ วันนั้น สมควรจะได้รับปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อลดจำนวนวันหยุดราชการจากเดิมหรือไม่ อย่างไร เพราะฉะนั้นการพิจารณาจะต้องพัฒนา และควรมีระยะเวลาการปฏิบัติราชการมากยิ่งขึ้นเพื่อให้การแก้ไขปัญหาดังกล่าว และการพัฒนาประเทศบรรลุผลด้วยความรวดเร็ว สามารถแข่งขันและก้าวทันกระแสโลกที่เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ตลอดจนความกะตือรือร้นแล้ว นั้น

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีได้รับมอบหมายจากรองนายกรัฐมนตรีให้พิจารณาดำเนินการเรื่องมีต่อไป สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีจึงได้เชิญผู้แทนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาร่วมกันพิจารณา เพื่อลดจำนวนวันหยุดราชการในรอบปีแล้วเห็นว่า วันหยุดราชการประจำปีควรเป็นวันหยุดราชการที่เป็นสากลที่นานาชาติถือปฏิบัติและวันหยุดราชการประจำปีเป็นวันหยุดที่เป็นวันสำคัญของชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ซึ่งมีความสำคัญแห่งวิถีประชาทั้งปวง จึงสมควรให้คงวันหยุดราชการประจำปีตามที่เดิมและวันหยุดราชการประจำปีไว้ตามเดิม สำหรับวันหยุดพิเศษในอดีต ได้มีการยกเลิกวันหยุดพิเศษและปัจจุบันกำหนดให้มีวันหยุดพิเศษอีก จึงเห็นว่าควร

๓.๒ วันหยุดชดเชย

๓.๒.๓ กรณีการกำหนดให้มีวันหยุดชดเชยวันหยุดราชการประจำปีเป็น

ในหลักการไม่ได้ทำให้มีวันหยุดราชการของข้าราชการเพิ่มขึ้น กล่าวคือ ปกติในหนึ่งปีจะมีวันหยุดราชการประจำปี (วันเสาร์ วันอาทิตย์) รวมแล้วปีละ ๓๐๔ วันหรือ ๓๐๕ วัน แล้วแต่ปีปฏิทิน ซึ่งหากรวมกับวันหยุดราชการประจำปี (วันหยุดตามประเพณี) ที่มีอยู่ปัจจุบันจำนวน ๑๖ วัน และถ้าในปีใดมีวันหยุดราชการประจำปีไม่ตรงกับวันหยุดราชการประจำปี (วันเสาร์ วันอาทิตย์) ข้าราชการจะมีวันหยุดราชการ ภายใต้วงหนึ่งรวมกันทั้งหมดจำนวน ๑๒๐ วัน หรือ ๑๒๑ วัน แล้วแต่กรณี

๓.๒.๒ จากการประมวลวันหยุดชดเชยในแต่ละปีย้อนหลังตั้งแต่ปี

พ.ศ. ๒๕๕๐ ปรากฏว่า ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ มีวันหยุดชดเชย จำนวน ๔ วัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๑ จำนวน ๒ วัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ จำนวน ๓ วัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ จำนวน ๒ วัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๔ จำนวน ๕ วัน ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ จำนวน ๔ วัน และปี พ.ศ. ๒๕๕๖ นับถึงเดือนกุมภาพันธ์มีจำนวน ๔ วัน รวมแล้วสถิติวันหยุดชดเชยในแต่ละปีประมาณ ๔ วัน และเมื่อพิจารณาความคิดเห็นของรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องนี้ ปรากฏว่า มีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๐๔ กำหนดให้หยุดชดเชยในวันจันทร์ ๑ วัน มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๑๖ และวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๓๒ ให้ยกเลิกวันหยุดชดเชย ต่อมาเมื่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๓๗ และวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๔๔ กำหนดให้วันหยุดชดเชยอีก จนถึงปัจจุบัน จะเห็นว่า การกำหนดวันหยุดชดเชยเป็นนโยบายของรัฐบาลที่จะพิจารณาตามภาวะเศรษฐกิจประกอบด้วย ดังนั้น การลดจำนวนวันหยุดราชการลงจากเดิมได้ คือ ให้ยกเลิกวันหยุดชดเชยวันหยุดราชการประจำปีซึ่งตรงกับวันเสาร์และวันอาทิตย์ตามนโยบายมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๔

๓.๓ มาตราการเพิ่มเติม

สมทรวงกำหนดมาตรการเพิ่มเติมให้ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ ถือเป็นนโยบายที่ลงนามเกี่ยวกับการทยอยหรือถึงวันหยุดราชการประจำปี เพื่อให้มีวันหยุดต่อเนื่องกับวันหยุดราชการประจำปี ทำให้ไม่ต้องงดปฏิบัติราชการติดต่อกันเป็นระยะเวลาหลายวัน หากผู้ใช้สิทธิการลาในวันดังกล่าวโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินสมควร ไม่ให้มีการอนุญาตการลา และให้ถือว่าข้าราชการ พนักงาน และเจ้าหน้าที่อื่นของรัฐที่ประสงค์จะใช้สิทธิการลาโดยไม่มีเหตุฉุกเฉินสมควร เป็นผู้ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ